

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jamen det ja får hr. Frank Aaen ikke, for det er forkert. Der regnes med en vækst på 0,5 pct. i forbruget i den offentlige sektor, og hvis man ser på det, der oprindeligt lå i 2010-planen, var det 0,7 pct., men der er ikke fastlagt noget. Der er bestemt et princip frem til 2010, men det er ikke aftalt, hvordan virkeligheden skal være derefter.

Det, der automatisk ville ske, hvis man holdt fast ved det, der lå i grundlaget fra januar 2001, var, at væksten i det offentlige ville stige fra 0,5 pct. til 0,7 pct. Det er sådan set målet, men det er bare aldrig blevet besluttet, hvordan det skal være efter 2010. Det er lige meget, hvor meget meget man ryster på hovedet, for det er det ikke, så der er altså et løft i rammen til offentligt konsum, også efter 2010.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Tak til finansministeren for den varme invitation til forhandlinger, vi nu har fået. Sjældent er man blevet så varmt indbudt til at give gode råd.

Jeg har på fornemmelsen, at den ubetingede ros, der er givet til Dansk Folkeparti, nok fører i retning af, at det er sammen med Dansk Folkeparti, man vil lave finanslov i år. Det har jeg nogenlunde gættet, og så er det jo spændende at se, hvordan vi andre kan komme ind i billedet. Vi fik at vide, at vi havde nogle gode ideer, men ellers kunne vi sådan set ikke få lov til at være med.

Kl. 18.25

Det var sådan set spændende nok, men apropos rådgivning spekulerer jeg på, om finansministeren hørte efter essensen i min ordførertale, som jo netop gik ud på, at vi skal skabe et nyt projekt for alle dem, som ikke kom med i det første opsving. Det kunne jeg godt tænke mig nogle kommentarer til, og jeg vil også bede om, at man lige kommer ind på det her med 2010-planen og realvæksten og så måske erkender, at fra 2002 til 2004 har den gennemsnitlige realvækst været på 1,5 pct.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jamen det var da en varm invitation, og jeg synes, det er nyttigt, at man også bliver vist vejen. Hvis man spørger, hvordan man kommer frem, så plejer svaret at være: Her er en kørevejledning i, hvordan man når frem til, at man taler sammen. Og det er min forventning, at man fin-

der døren med et ambitionsniveau, der også passer til dørens bredde, altså at man egentlig overhovedet er i stand til at komme ind ad døren. For ellers er det jo svært, om man så må sige, at erobre kontoret.

Må jeg sige om styringen, at det statslige budget er styret fuldstændig efter den linje, der blev lagt i november 2001, da vi trådte til, nemlig at vi opererer inden for en ramme.

Så er det rigtigt, at i 2004 havde amterne og primærkommunerne brugt flere penge end det, der var aftalt. Til hvad? Til sygehuse, til undervisning, til socialområdet.

Altså samtidig med at man mente, at der blev skåret drastisk ned, så brugte de altså endnu flere penge end det, der egentlig var aftalt. Det har vi også været med til at tage konsekvensen af, for vi har sagt, at ved fremtidige aftaler må vi sikre, at vi har en mekanisme, der sikrer bedre aftaleoverholdelse. Så det er læren af det.

Så er det rigtigt, at tager man 2002 med i forbindelse med den aftale, der lå med den tidligere regering, er det 1,4-1,5 pct., der er i gennemsnit, altså 1 pct. under det, som den tidligere regering præsterede. Selv det er en megaforbedring.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Det var jo en erkendelse. Det vil sige, at det, som finansministeren står og fortæller i dag, er, at på trods af at man prøver at fortælle den øvrige befolkning, at man kører en stram økonomisk planlægning, og at man skal holde 0,5 pct. eller 0,7 pct. eller noget andet, så har man overtrådt det. Man har ikke selv kunnet holde det. Man har ikke haft styr på det.

Pointen er jo, at man da kan bruge pengene på mange gode ting, og jeg kan sådan set være enig i mange af de aktiviteter, der kommer, men der er jo ingen grund til, at finansministeren render rundt og slår andre folk oven i hovedet med, at de ikke overholder nogen planer, når man ikke selv gør det.

Man har sat sig op på den høje hest og sagt, at nu kommer det virkelig til at fungere fremover, men så er der jo i den her budgetredgørelse en eller anden mystisk, meget, meget lang, mumlende forklaring om, at det af hensyn til statistik og en eller anden gammel oldemor måske nok heller ikke kan lade sig gøre i 2005 – eller hvad? Kan vi regne med, at 0,5 pct. er 0,5 pct. i realforbrug i 2005?